

2 И като го вжрзаха, заведоха и предадоха го Понтийскому Пилату и гемину.

3 Тогава, и като видѣ Піда, който го предаде, защо го и съдиха (на смърть), раскалсе, и вжриа назадъ тридесет срѣбреници на архїерѣи те и старцы те.

4 И рѣче: согрѣшихъ, защото предадохъ кръвь неповинна. А икоха: юни и грыжа наскъ; ты ще да видишъ.

5 И като фжрли срѣбреници те въ церква та, иди си, и иди та се икеси.

6 А архїеренте земаха срѣбреници те, и рѣкоха: не трѣбва да ги тваримъ въ церковна та каса: защото е цѣна въ кръвь.

7 И като се собѣтоваха, къпиха съ нихъ мѣсто то гржничарско за погребваніе на страници те.

8 Затова се нарече инова мѣсто, мѣсто то на-кръвь та, до днешенъ дѣнь,

9 (Тогава се исполнї рѣченно то презъ пророка Ереміа, който говори: и земаха тридесете срѣбреници, цѣна та на-цѣненна, когото цѣнна въ сыновѣ те Израилеви.

10 И дадоха ги за мѣсто то гржничарско, каквото ми каза Гѣъ.)

11 А Иисусъ застана предъ и гемината: и попытѣ го и гемину,

и рѣче: ты ли си царь Иудейскїй; а Иисусъ мѣ рѣче: ты говориши.

12 И когато го оукораваха архїеренте и старцы те, нѣщо не и говораше.

13 Тогава мѣ рѣче Пилатъ: не слышашъ ли кѣко свидѣтелствватъ на тѣкѣ;

14 А и не мѣ и говори ни на единѣ дѣма, юто се чудеше и гемину многъ.

15 И на сѣкой прѣздникъ имаше ибѣчай и гемину да ипаша по единогъ въ вжрзаны те на народатъ, когото поискаха.

16 А тогава имаха вжрзанъ единъ проченъ, който се именуваше Баравва.

17 Когато се прѣчес сокрѣха, рѣче имъ Пилатъ: когдѣ и говори да въ ипастимъ: Баравва ли, или Иисусъ, който се говори Христосъ;

18 Защото знаеше, че възвищъ го предадоха.

19 А като седеше той на сдѣлише то, прати мѣ хакеръ женѣ та мѣ, и говорише: немай никаква мешавина съ той прѣздникъ, защото много пострадахъ днесъ на сонца задради него.

20 А архїеренте и старцы те нагласиши народатъ, да искрѣсятъ Баравва, а Иисусъ да погубятъ.

21 Тогава и говори и гемину, и рѣче имъ: когдѣ искрѣсятъ въ